

tolkning af teksten, vil under alle omstændigheder være beskyttet. Det bør imidlertid heller ikke være udelukket at beskytte den indsats, som ligger bag en tilsyneladende neutral oplæsning af et litterært værk, hvis der er sket en løbende stillingtagen til tekstens muligheder og de kunstneriske virkemidler.

Når det gælder beskyttelsens indhold, kan Kulturministeriet tiltræde forslaget fra Ophavsretsudvalgets flertal om, at udøvende kunstnere bør have en eneret til at gøre deres fremførelser tilgængelige for almenheden.

Kulturministeriet kan ikke tilslutte sig udvalgsflertallets forslag om en vis plagiatbeskyttelse for udøvende kunstnere for så vidt angår såkaldte sound alikes. Ministeriet har herved navnlig lagt vægt på, at en sådan beskyttelse ikke er alment accepteret internationalt, samt at beskyttelse mod sound alikes vil medføre praktiske problemer i relation til, hvornår der foreligger et plagiat efter forslaget. I tilfælde, hvor fonogramindspilninger markedsføres på en måde, som indebærer en forvekslingsfare med optagelser af andre udøvende kunstners fremførelser, vil forholdet kunne være omfattet af markedsføringslovens regler om god markedsføringsskik. Forslaget om en særlig plagiatbeskyttelse har heller ikke fået støtte under forhandlingerne med de øvrige nordiske lande.

Efter forslaget til § 65, stk. 2, skal beskyttelsen være, indtil 50 år er forløbet efter udgangen af det år, da fremførelsen fandt sted. Dette svarer til gældende ret efter udvidelsen af beskyttelsestiden i 1985 fra 25 til 50 år, jf. den gældende lovs § 45, stk. 2.

Under høringen har Fællesrådet for Udøvende Kunstnere anført, at der er behov for særlige regler om beskyttelse af fremførelser, som først udgives langt senere end tidspunktet for fremførelsen/optagelsen. Fællesrådet peger på, at der efter at det er blevet muligt at digitalteknisk vej at rense og reparere gamle lydoptagelser, i ikke ringe udstrækning forekommer udgivelse af ældre indspilninger af historisk interesse. Sådanne udgivelser bør efter Fællesrådets opfattelse være undergivet ophavsretlig beskyttelse. Det foreslås derfor, at varigheden af beskyttelsen efter forslaget til stk. 2 udformes på en sådan måde, at beskyttelsen som udgangspunkt udløber 50 år efter fremførelsen, men at der – såfremt en udgivelse finder sted inden udløbet af 50-års fristen – skal løbe en ny 50-årig beskyttelse fra udgivelsestidspunktet.

Kulturministeriet kan ikke tilslutte sig Fællesrådets forslag. Efter ministeriets opfattelse vil forslaget medføre en vilkårlig forlængelse af beskyttelsestiden og i øvrigt være vanskelig at administrere i praksis, da der ofte vil være tale om, at samme grammofon-

plade indeholder en blanding af tidligere udgivne optagelser og hidtil ikke udgivne gamle optagelser. Det bemærkes, at spørgsmålet om hvorvidt udgivelsestidspunktet skal indgå som udløsende faktor for så vidt angår starttidspunktet for den ophavsretslige beskyttelse senere vil blive taget op i forbindelse med gennemførelsen af EF's beskyttelsestidsdirektiv. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger.

Fællesrådet for Udøvende Kunstnere har endvidere fremsat ønske om, at affotografering af en udøvende kunstners fremførelse skal forudsætte samtykke. Fællesrådet har anført, at et sådant forbud mod affotografering allerede gælder i forhold til radiofoniernes signalret, jf. den gældende lovs § 48, stk. 1. Kulturministeriet finder ikke, at de særlige hensyn, som ligger bag forbudet mod affotografering af tv-udsendelser, kan siges at gøre sig gældende for så vidt angår udøvende kunstners fremførelser. Et krav om samtykke til fotografering af en udøvende kunstners fremførelse ville i praksis beskytte under et sekund af en fremførelse. En sådan beskyttelse vil efter ministeriets opfattelse være for vidtgående. Det må i øvrigt antages at følge af almindelige grundsætninger, at anvendelse af en persons billede i reklamesammenhæng forudsætter den pågældende persons tilladelse.

Med hensyn til forståelsen af udtrykket »gøres tilgængelig for almenheden« henvises til lovforslagets § 2, stk. 3.

De udøvende kunstners rettigheder efter stk. 1 og 2 er undergivet visse indskrænkninger. Der henvises herom til bemærkningerne til stk. 4 og 5. Herudover henvises til lovforslagets § 68 om vederlag for brug af lydoptagelser i radio og fjernsyn mv., der også har karakter af en indskrænkning i kunstnernes enerettigheder.

Til stk. 3

Bestemmelsen i forslaget til stk. 3 er ny. Efter forslaget indebærer en aftale mellem en udøvende kunstner og en filmproducent om at medvirke ved indspilningen af en film, at den udøvende kunstner, i mangel af modstående aftale, formodes at have overdraget sin ret til udlejning af filmen til producenten.

Forslaget har til formål at gennemføre art. 2, stk. 5, i EF-direktivet om udlejnings- og udlånsrettigheder. Efter denne artikel gælder det, at når udøvende kunstnere individuelt eller kollektivt har indgået en kontrakt om produktion af en film med en filmproducent, formodes den udøvende kunstner, der omfattes af kontrakten, medmindre andet er aftalt, at have overdraget sine udlejningsrettigheder. Medens forslaget til § 58 om aftaler om indspilning af film er